

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Τὰ Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῶ εισόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Προεορτίων.

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Λαμπαδηφόροι Παρθένοι, τὴν Ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν πνεύματι τὸ μέλλον, ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα, ἢ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτω πιστῶς, ἐν τῷ Ναῶ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον, ὃ ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθη τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ὅμοια

Τὰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν εὐφροσύνῃ οἰκῶν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις Πάτερ, παρεστῶς παρρησία, τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, τῶν ἐγκλημάτων τὴν λύσιν, καὶ τῶν παθῶν, δωρηθῆναι καθικέτευε.

Τῶν προσευχῶν τὴ δρεπάνη, Πάτερ Γρηγόριε, τὰς τῶν παθῶν ἀκάνθας, ἐκτεμῶν καὶ νεώσας, ἀρότρῳ ἐγκρατείας, τὴν γῆν τῆς ψυχῆς, κατεβάλου τὰ σπέρματα, τῆς εὐσεβείας ἐν ταύτῃ, δι' ὧν ἡμῖν, ἐκβλαστάνεις ἰαμάτων καρπούς.

Τῶν ἀρετῶν σὲ δοχεῖον, καλοῦμεν Ὅσιε, ὡς ἡσυχίας φίλον, ἀγρυπνίας ἐργάτην, καὶ στήλην σωφροσύνης, καὶ προσευχῆς, ἐνδιαίτημα ἄσυλον, καὶ τῶν θαυμάτων ταμεῖον, καὶ πρεσβευτὴν, τῶν τιμώντων σὲ Γρηγόριε.

Δοξα... Καὶ νύν... Ἦχος δ'

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῶ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται, Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Πρόκλου.

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Δογμάτων φαιδρότητι, καὶ τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι, εὐσεβῶς κατεκόσμησας, Πρόκλε παναοίδιμε, τὴν ἱεραρχίαν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, στῦλος ἐδείχθης ἀληθῶς, καταφωτίζων πάντας τοῖς λόγοις σου, Διὸ σὲ μακαρίζομεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς τε καὶ ᾄσμασι, τὴν ἀγίαν καὶ πάνσεπτον, ἐορτάζομεν μνήμην σου.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.

Λαμπρῶς ἐδογματίσας, καὶ θεοφρόνως ἐκήρυξας, Θεοτοκὸν τὴν ἄχραντον, Κόρην ὡς κυήσασαν, τὸν

πρὸ τῶν αἰώνων, Κτίστην καὶ Δεσπότην, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐπ' ἐσχάτων δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, γενόμενον θελήματι, καὶ μὴ τραπέντα τῆς φύσεως, καὶ Νεστόριον ἡσχυνας, ἀσεβῆ καὶ παράφρονα.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται

Ναμάτων ἐξήντησας, τῶν χρυσαυγῶν παναοίδιμε, τοῦ σοφοῦ θεοκήρυκος, οὐπὲρ καὶ διάδοχος, καὶ τῆς εὐσεβείας, ὄφθης καὶ καθέδρας, ἐπιστηρίζων διδασκαίς, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ τὸ ποιμνιον, καὶ τούτου τὸ ἀγνότατον, καὶ πανσεβάσμιον λείψανον, ὥσπερ κόσμον τερπνότατον, τὴ Ἐκκλησία ἀπέδωκας.

Δόξα... Καὶ νύν... Ἦχος δ'

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν τῷ ναῷ προσενεχθεῖσαν, τὴν πρὸ τῶν αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον, Κύριε, πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων

Ἦχος δ'

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Προεόρτιον

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ταχὺ προκατάλαβε

Χαρὰν προμνηστεύεται, σήμερον Ἄννα ἡμῖν, τῆς λύπης ἀντίθετον, καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον, ἣν πᾶρ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα, σήμερον γηθομένη, τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως ναὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα ἀγνήν.

Καὶ ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα

Ἦχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Αἰνέσατε παρθένοι, καὶ Μητέρες ὑμνήσατε, λαοὶ δοξολογεῖτε, ἱερεῖς εὐλογήσατε, τὴν ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ, σαρκὶ γὰρ νηπιάζουσα Ναῷ, τῷ τοῦ Νόμου προσηνέχθη, ὥσπερ ναὸς Κυρίου ἁγιώτατος, Διὸ ἐορτὴν πνευματικὴν, τελοῦντες ἀνακράζωμεν, Χαῖρε Παρθένε δόξα, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα

Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Δαυὶδ προοδοποιήσον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι τὴν Βασιλίδα ἡμῶν, καὶ ταύτη ἐκβόησον, Εἴσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν Βασιλέως, εἴσελθε, ἣς ἡ δόξα, κεκρυμμένως νοεῖται, ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάζειν, πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ ἀλφάβητον μέχρι τῆς ἐβδόμης ὠδῆς.

Ποίημα, Ἰωσήφ

Ὡδή α' ᾠχος δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τὴ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἴσοδον».

Ἄγιον εἰς Ἅγια, ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος, οἰκῆσαι προέρχεται, Ὑπεραγίου Θεοῦ, ὅπως γένηται, ναὸς ἡγιασμένος, καὶ ταύτης προτρέχουσι, κόραι νεάνιδες.

Βουλή προαιώνιος, τοῦ πρὸ αἰώνων Θεοῦ ἡμῶν, εἰς πέρας προέρχεται, προερχομένης σου, ἀνατραφήναι, εἰς Ἅγια Ἄγιον, εἰς Λόγου κατοίκησιν, Κόρη πανάμωμε.

Γεννήτορες ἔνθεοι, σὲ τοῦ Θεοῦ τὴν Γεννήτριαν, γεννήσασθαι μέλλουσαν, ἀνατιθέασιν, εἰς τὰ Ἅγια, τραφήναι τῶν Ἄγιων, εὐχὴν ἥνπερ ἠύξαντο, πληροῦντες Πάναγνε.

Δυνάμωσον Δέσποινα, τὸ ἀσθενὲς τῆς καρδίας μου, καὶ στήριζον πάθεσι, περιτρεπόμενον, ὅπως πίστει σε, καὶ πόθω μακαρίζω, τὴν Ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Ἰωσήφ

Ὡδή α' ᾠχος πλ. δ'

«Ἄρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα».

Νενεκρωμένην ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, σαῖς προσευχαῖς Πάτερ, ζώωσον Γρηγόριε, ζωὴν γὰρ νῦν ἀπέιληφας, τὴν ἀγείρω νεκρώσας, τὰ ἐπὶ γῆς μέλη ἔνδοξε, τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασιν.

Κατακρατήσας ἡδονῶν τοῦ σώματος, νοῦ γενναιότητι, ἐκ νεαρᾶς Πάτερ, ἡλικίας ὄργανον, τοῦ Πνεύματος γεγένησαι, τὰς αὐτοῦ ἐνεργείας, περιφανῶς εἰσδεχόμενος, καὶ θεοειδῆς γνωριζόμενος.

Ἐρωτι θεῖω τῆς σαρκὸς τοὺς ἔρωτας, ἐναπεμάρανας, καὶ σεαυτῷ Μάκαρ, ἐμνηστεύσω σύζυγον, ἀγνεῖαν ἐξ ἧς τέκνα σοί, ἐγεννήθησαν πᾶσαι, αἱ ἀρεταὶ παναοίδιμε, τέκνον σὲ Θεοῦ ἐργασάμεναι.

Θεοτοκίον

Ἡ ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν διήκουσα, κλιμαξ οὐράνιος, δι' ἧς Θεοῦ Λόγος, τοῖς βροτοῖς ὠμίλησεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα, σῶζε τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πρόκλου Θεοφάνους

Ὡδή α' ᾠχος α'

«Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχυρῷ δεδόξασται, αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς, ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς, Ἰσραηλίταις, ὄδον βυθοῦ καινουργήσασα».

Πράξει τε καὶ λόγῳ ἀληθεῖ, τῶν νοερῶν Ἀρχαγγέλων γενόμενος, σύμμορφος θεόληπτε, καὶ σὺν αὐτοῖς, τῷ θρόνῳ παριστάμενος, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Πρόκλε δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἰχγεσιν ἐπόμενος σοφέ, τοῦ Χρυσορρήμονος Πάτερ αοίδιμε, τούτου τὸ σεβάσμιον, ἱερωσύνης θεῖον ἔνδυμα, κληρὸν ὡς πατρῶον, ἀπέιληφας ἀξιάγαστε.

Πάλαι τὸν Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ Ἡσαΐου βοῶντος ἐν πνεύματι, ἤξειν ὁ Νεστόριος, φρενοβλαβῶς, διαβάλλων τὴν σάρκωσιν, ὑπὸ σοῦ Τρισμάκαρ, συνοδικῶς καταβέβληται.

Λόγοις θεοπνεύστοις τὴν φρικτὴν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐτράνωσας σάρκωσιν, Πρόκλε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Θεοτόκον ταύτην ἐκήρυξας, δόγμασι πανσόφοις, τῶν Ἀποστόλων ἐπόμενος.

Προεόρτιος

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, κὰν τὴ σεπτὴ Εἰσόδω σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

Ἐξάρχουσαι κόραι τῆς Παρθένου, λαμπάδας κατέχουσαι φαιδρώς, τὸ μέλλον ὑπογράφουσιν, ἐκ ταύτης γὰρ τεχθήσεται, ὁ φωτισμὸς τῆς γνώσεως, λύων τῆς πλάνης τὴν ζόφωσιν.

Ζηλοῦσα τὴν πάλαι θεοφρόνως, ἡ Ἄννα εὐχὴν ἀποπληροῖ, καὶ σὲ προσαναίθεται, τῷ ἱερῷ Πανάμωμε, Ἱερωτάτην σύλληψιν, μέλλουσαν ἔξειν καὶ γέννησιν.

Ἥλιος ἐφήπλωσεν ἀκτῖνας, ὁρῶν τὴν νεφέλην τοῦ φωτός, ἐφαπλουμένην νεύματι, Θεοῦ ἔνδον εἰς Ἅγια, ἐξ ἧς ὀμβρήσει ἄφεςις, τοῖς χερσωθείσιν ἐγκλήμασιν.

Θεοὶ μὲ Θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' οἶκτον πανάχραντε Ἀγνή, κλαπέντα βρώσει πρότερον, ἀπάτη τῆ τοῦ ὄφεως, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν ἄφθαρτον, πάλιν τρυφὴν ἀντιδίδωσιν.

Τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου

Οὐρανίας ἀψίδος

Ἀρετῶν ἐν τῷ ὄρει, ἀναδραμῶν ὅσιε, γνόφον θεωρίας ὑπῆλθες, καὶ κατενόησας, ὅσον ἐχώρησας, τὸν ἀκατάληπτον φύσει, φωτισμοῦ ἀνάπλεως, Πάτερ γενόμενος.

Ὁ τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ, διὰ βροτῶν λύτρωσιν, πάλαι σὲ σπηλαίῳ, παμμάκαρ ἐνδαιτώμενον, φέγγει κατήστραψεν, ἐπουρανίῳ ὡς Παῦλον, φωταυγῆ δεικνύων σε, Πάτερ Γρηγοριε.

Ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ τοῦ Χριστοῦ ἄχραντος, Μήτηρ προσβολαῖς σε, Δαιμόνων περικυκλούμενον, Πάτερ ἐπέτρωσε, καὶ δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, κατ' αὐτῶν εἰργάσατο, Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον, Χαῖρε τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις, ἡ προξενήσασα, Χαῖρε κατὰσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγ. Πρόκλου

Ὁ μόνος εἰδὼς

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς θεοπτικῶς, Παμμάκαρ προσλαβόμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶς ἐχρημάτισας, διὸ καὶ φῶς σοὶ θεῖον ἀνέτειλε, νοητῶς ὡς γέγραπται, ὃ καταλαμπόμενος, τοὺς ὑμνοῦντας φωτίζεις τὴν μνήμην σου.

Σαλπίσας δογμάτων τὴ βροντὴ, ὡς τεῖχη καταβέβληκας, Ἱερικούντια τῶν αἰρέσεων, τὰ θράση πάντα καὶ τὰ στρατεύματα, καὶ νικήσας τρόπαια, ἀνεστήσω σάρκωσιν τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου κηρύξας τρανώς.

Πηγὴ τῆς σοφίας προσβαλῶν, τὸ στόμα σου θεόληπτε, καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος ἀρυσάμενος, σοφίας Πρόκλε τὰ θεῖανάματα, θολεροὺς κατέκλυσας, ποταμοὺς πανόλβιε, Νεστορίου τὰ ἄθεσμα δόγματα.

Θεοτοκίον

Ὁ ἄνω Πατρὶ μονογενῆς, ἀφράστως συννοούμενος, μονογενῆς ἐκ σοῦ κάτω ἄχραντε, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ νοῦν γεγέννηται, καὶ θεοὶ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ παναμώμητε, Θεοτόκε Παρθένε ἀνύμφευτε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος,

περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοί, Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε».

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου
Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Τὴ θεία λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, Γρηγόριε ἀοίδιμε, ἤρθης πρὸς ἀπαθείας, καθαρῶτατον ὕψος, ἤστραψας παραδόξως, ἰαμάτων ἀκτῖνας, σκηνώσας εἰς ἄδυτον φῶς, τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Δόξα...

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου, ὁ αὐτὸς
Ἐπεφάνης σήμερον

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῶς σὲ ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα φαεινόν, φωταγωγούντα τοὺς ψάλλοντας, Πρόκλε τὸ κλέος, Πατέρων ἀοίδιμε.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον, ὁ αὐτὸς
Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ὁ ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ πολυτίμητος παστάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, μετὰ λαμπάδων φαεινῶν, ἐν εὐφροσύνῃ προέρχεται τοῦ εἰσαχθῆναι, καὶ χαίρει ἐπ' αὐτή, ὁ Ζαχαρίας ὀρῶν, τὴν δήλωσιν τρανῶς, τῶν ἱερῶν προφητῶν, ἀπαρχομένην ἤδη περαιούσθαι, καὶ γηθοσύνως βοᾷ πρὸς αὐτήν, Χαρὰν μηνύει, ἡ πρόοδος σου, Κόρη παρθενομήτορ.

Προεόρτιος

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ, Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε, Δοξα τὴ δυνάμει σου Κύριε».

Ἱεραὶ προήγγειλαν γλῶσσαι Σεμνή, ἔσεσθαι χωρίον σὲ φύσεως, τῆς ἀχωρήτου, διὰ τοῦτο σὲ χοροί, παρθενικοὶ προπέμψουσι, λαμπαδηφοροῦντες εἰς Ἅγια.

Κλέος ἀπηνέγκατο Ἰωακείμ, Ἄννη συμβαδίζων καὶ φέρων σε, μέτ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν ἅγιον Ναόν, ναὲ Θεοῦ πάναγνε, ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Λύεται ἀπόφασις προγονική, ἦνθησεν ἰδοὺ γὰρ ἡ ἄμπελος, ἥτις τὸν βότρυν, τὸν ἀκήρατον ἡμῶν, καρπογονήσει φέροντα, οἶνον εὐφροσύνης τοῖς πέρασιν.

Μόνην σεπανάμωμον ὁ πλαστουργός, Λόγος εὐρηκῶς κατεσκίνωσε, σοῦ ἐν νηδύϊ, ἐργαζόμενος ἡμῶν, τὴν σωτηρίαν Ἄχραντε, χάριτι δι' ἄφατον ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου

Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε

Ὁ δι' ἡμᾶς, ξένη καθοδῶ Γρηγόριε, χρηματίσας, ξένος ἀγαθότητι, σὲ δι' αὐτόν, ξένον καθορῶν, τῆς ἐνεγκαμένης, γενόμενον ἠγκαλίσατο, καὶ θεῖον κληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀρεταῖς λαμπρυνθέντα εἰργάσατο.

Διὰ Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ παιδίον, Ὅσιε γενόμενον, παίδων σχολή, δέδωκας σαυτόν, νήπιος κακία, θεόφρον Πάτερ γενομενος, καὶ θεία ταπεινώσει, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, ἐταπεινώσας μάκαρ Γρηγόριε.

Ὁμβροὶς τῶν σῶν, Πάτερ δακρύων Γρηγόριε, ὧς πὲρ δρόσω, θεία ἀρδευόμενος, πᾶσαν ἐβλάστησας ἀρετὴν, πᾶσαν εὐκαρπίαν, δικαιοσύνης ἐξήνθησας, ὡς ξύλον καρποφόρον, διεξόδοις ὑδάτων, φυτευθεὶς τῆς τελείας ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον

Μήτηρ Θεοῦ, εὐλογημένη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τραύματα θεράπευσον, τὰς ἡδονάς, σβέσον τῆς σαρκός, τὴν ἐσκοτισμένην, καρδίαν μου φωταγώγησον, εἰρήνευσον τὸν νοῦν μου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης, καὶ ἐχθρῶν ἐπηρείας με λύτρωσαι.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου

Ὅρος σὲ τῆ χάριτι

Χρυσίον καθάπερ, ἐν πυρὶ Ἰερώτατε, τῆς ἐγκρατείας σου σοφέ, σῶμα καθάρας τὸ σεπτόν, ὠραῖον ἀπέδειξας, τῷ Ποιητῇ, ἱερωσύνης ἐντεῦθεν σοί, καταστολὴ αἰωνίως κεχάρισται.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος, καὶ δογμάτων ἡ εὐηχος, τῶν διδαγμάτων σου βροντή, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, σοφῶς καταθέλγουσα, αἰρετικῶν ἀποσοβεῖ τὴν θρασύτητα, ἱεροφάντορ Πρόκλε παναοίδιμε.

Γνώσεως τῆς θείας, ἐν μύσει γεγόμενος, ὧς ἱεράρχης ἱερός, ἀγαθοδότως ἐφεξῆς, τοῖς πᾶσι μετέδωκας, τοῦ φωτισμοῦ, καὶ τῆς ἐνθέου λαμπρότητος, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Ἄνθρακα τὸν θεῖον, ἐν νηδύϊ Πανάμωμε, εἰσδεξαμένη ὑπὲρ νοῦν, οὐ κατεφλέχθης ἀληθῶς, ἡ βᾶτος γὰρ πόρρωθεν, συμβολικῶς, τὴν σὴν λοχείαν εἰκόνιζεν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Προεόρτιος

Ὡδὴ ε' Ὁ Εἰρμός

«Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, σὺ γὰρ ἀπειρογάμε Παρθένε, ἔνδον εἰσηλθες ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ καθαρῶτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

Νεφέλαι ῥανάτωσαν, δικαιοσύνην σήμερον, ὡς ἐν οὐρανῷ γὰρ ἐφαπλοῦται, θεία νεφέλη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἥτις ἀποστάξει γλυκασμόν, πᾶσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν πικρίαν ἐξαίροντα.

Ξένη σου ἡ σύλληψις, ξένη σου καὶ ἡ γέννησις, ξένη σου ἡ Πρόοδος Παρθένε, ξένη ἡ ἔνδον τοῦ ἱεροῦ ἀγωγή, ξένα καὶ παράδοξα τὰ σά, λόγον ὑπερβαίνοντα, καὶ διάνοιαν Ἄχραντε.

Ὅλην σὲ ἡγίασε, τὸ πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἔνδον τοῦ ναοῦ δαιτωμένην, καὶ τρεφομένην τροφῆν οὐράνιον, Νύμφη τοῦ Πατρὸς περικαλῆς ὅθεν ἐχηρημάτισας, καὶ τοῦ Λόγου Γεννήτρια.

Πρὸς σέ μου τὴν ἅπασαν, ἐλπίδα Κόρη τίθημι, πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω, βλάβης δαιμόνων δεῖξον ἀμέτοχον, τὴν καταπεσοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ ἐξασθενήσασαν, ἡδονῶν ἐπικλύσεσι.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου

Ἵνα τι με ἀπόσω

Γεωργία τοῦ λόγου, ἄμπελος κατάκαρπος ἐδείχθης Ὅσιε, ἀρετῶν πεπείρους, καὶ μεγίστους προσφέρουσα βότρυας, σωτηρίας οἶνον, πνευματικὸν βλύζοντας Πάτερ, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα.

Ἡ περιδοξὸς Ῥώμη, Πάτερ ἐξ Ἐφῶς σὲ λαμπτήρα ἄδυτον, δεξαμένη πίστει, ἐφωτίσθη σεπτοῖς σου χαρίσμασι, τὸν Χριστὸν γὰρ εἶχες, ἐν τῇ ψυχῇ καθάπερ φέγγος, τοὺς ὀρώντάς σε Πάτερ αὐγάζοντα.

Τὸν ἐφέρποντα ὄφιν, καὶ παρατηροῦντά σου πτέρναν Γρηγόριε, ἐγρηγόρσει θεία, ἐν ὁδοῖς τῆς ζωῆς πορευόμενος, ὡς Θεοῦ θεράπων, ὡς ἐντολῶν αὐτοῦ ἐργάτης, ἐθανάτωσας σθένει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Προστασία τοῦ κόσμου, Μήτηρ ἀειπάρθενε σὺ με κυβέρνησον καὶ ὀδήγησόν με, εἰς εὐθείαν ὁδὸν καὶ κατεύθυνον, πρὸς δικαιοσύνης, τρίβους ὀρθᾶς τὸν λογισμόν μου, τῆς ψυχῆς τὰς πορείας εὐθύνουσα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου

Ὁ φωτίσας τὴ ἐλλάμπει

Φωτοφόρος ὡς λυχνία, παμμάκαρ γενόμενος, τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας, ἐφάνης ὑπέρμαχος, καὶ Θεοῦ ἐτράνωσας, τὴν ἐκ Παρθένου Παναγίας, γέννησιν ἄτρεπτον Ἐνδοξε.

Τὴν σάρκωσιν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Παρθένου τὴν ἔνδοξον, τῶν δογμάτων ἐν σφενδόνῃ, ἐνθεις ὡς ἀλλόφυλον, Γολιάθ κατέβαλες, τοῦ Νεστορίου τὴν θρασεῖαν, γνώμην ὡς πάλαι ὁ θεῖος Δαυίδ.

Τῶν τοῦ Παύλου διδαγμάτων, ὑπάρχων ἀνάπλευς, καὶ τὴν τούτου κατιδῶν, ὀπτασίαν Πανάριστε, Ἐλισαῖος δεύτερος, ἐναπεφάνθης χρίσμα θεῖον, ἱερωσύνης χρισθεὶς μυστικῶς.

Θεοτοκίον

Οὐ σύγχυσιν, οὐ φυρμὸν ἐν τῇ μήτρᾳ ἐδέξατο, τῆς Παρθένου ὁ Θεός, ἐν σαρκὶ προερχομενος, Ἄλλ' ὃ ἦν μεμένηκε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἀτρέπτως, ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενος.

Προεόρτιος

Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἔορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες».

Ῥωσθέντες τῇ θεῖᾳ χάριτι, οἱ θεῖοι τῆς Παρθένου γεννήτορες, ταύτην ὡς ἄμωμον, περιστερὰν εἰς τὰ Ἅγια, ἀνατραφεῖναι πόθῳ ἀνατιθέασι.

Σοῦ τῆς μελλούσης εἰσδέχεσθαι, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προερχόμενον, φῶτα ὑφάπτουσαι, κόραι σεμναὶ προπορεύονται, φωτοειδῆ πρὸς θεῖον Ναὸν χορεύουσαι.

Τὸ πλῆρες δόξης παλάτιον, τὸ μέγα Προφητῶν περιήχημα, θρόνος ὁ ἅγιος, ἔνδον εἰς Ἅγια τίθεται, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων ἐτοιμαζόμενος.

Ἵμνῷ σου Κόρη τὴν σύλληψιν, ἕμνῷ σου τὴν ἀπόρρητον γέννησιν, ἕμνῷ τὴν σκέπην σου, βλάβης δι' ἧς πάσης ῥύομαι, ὀπρὸς τὴν σὴν γαλήνην κατεπειγόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου

Ἰλάσθητί μοι Σωτῆρ

Τὴ νεύσει τὴ πρὸς Θεόν, Θεοῦμενος ἱερώτατε, θεωριῶν μυστικῶν, καὶ θεῖων ἐλλάμψεων, Προφήτης ὡς ἔνθεος, ὡς Θεοῦ θεράπων, ἠξιώθης θεῖα χάριτι.

Ἡ σύχως σου τὴν ζωὴν, διατελέσας Γρηγόριε, θορύβων βιωτικῶν, ἐδείχθης ἀνώτερος, παθῶν ὑψηλότερος, καὶ τῆς γῆς ἀπάσης, ξένος τε καὶ παρεπίδημος.

Ὡς ἔσοπτρον καθαρὸν, τὴν θεῖαν αἴγλην ἐπλούτησας, ὡς σκεῦος δὲ ἱερόν, ναὸν κατεκόσμησας, τῶν ἄνω Γρηγόριε, καὶ τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν κατεφαίδρυνας.

Θεοτοκίον

Μαρία τὸ καθαρὸν, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, γενόμενόν με ληστῶν, ἀκάθαρτον σπήλαιον, εὐχαίς σου καθάρασα, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, ναὸν ἅγιον ἀνάδειξον.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς

Μεγάλῃς ἐπιβάς καθέδρας, Ὅσιε, μεγίστοις κατορθώμασι, κατεκόσμησας αὐτὴν θεοπρεπῶς, ὅθεν συνελθόντες εὐφημούμεν σε, Ἀρχιερεῦ μεγαλοφώνως Πρόκλε ἀοίδιμε.

Ὡς ἄλλην κιβωτὸν τὴ Ἐκκλησία Χριστοῦ, τὸ σῶμα τοῦ παμμάκαρος, Χρυσοστόμου ἐναπέδωκας ταῖς

σαίς, Πρόκλε παραινέσει καὶ εὐφρανας, τῶν εὐσεβῶν, χοροστασίας τὴ παρουσία αὐτοῦ.

Κυκλώσαντας ὡς θήρας ἐξεδίωξας, αἰρέσεων τῆς ποιμνῆς Χριστοῦ, τοὺς προμάχους ἐν τῇ ράβδῳ νοητῶς, τῶν σῶν διδαχῶν Πρόκλε μακάριε, πρὸς δὲ νομὴν, ὀρθοδοξίας τὴν ποιμνὴν ἴθυνας.

Θεοτοκίον

Ἐράθης Χερουβιμ θεοχαρίτωτε, Παρθένε ὑπερέχουσα, τὸν ἐπ' ὧμων γὰρ ὀχοῦμενον αὐτῶν, Ἄχραντε ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, ὅθεν αἰεὶ, σὲ Θεοτόκε πάντες δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις».

Κοντάκιον Προεόρτιον

Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμῳ Ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα, Αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος

Ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητής, ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης, ἀρρήτω εὐσπλαγχνία καμπτόμενος, καὶ μόνη φιλανθρωπία τῇ αὐτοῦ, ὄνπερ ταῖς οἰκείαις κατεσκεύασε χερσίν, ἰδὼν πεσόντα ὤκτειρε, καὶ ἀναστῆναι τοῦτον εὐδόκησε, πλάσει θειοτέρα, καὶ κενώσει τὴ ἰδίᾳ, ὡς ἀγαθὸς φύσει καὶ ἐλεήμων, Διὸ τὴν Μαριάμ μεσίτιν λαμβάνει, ὡς παρθένον καὶ ἀγνήν, τοῦ μυστηρίου, ἐκ ταύτης τὸ ἡμῶν φορέσαι ὡς ἠβουλήθη, Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Σ υ ν α ξ ἰ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι

- Χάραξ κύκλω σου, καὶ μετὰ ζωῆς τέλος,
- Ἡ ζῶσα, Γρηγόριε, τοῦ Θεοῦ χάρις.
- Εἰκάδι Γρηγόριος κεκλήσκειτο εἰς πόλον εὐρύν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ὃς ἐχρημάτισε μαθητῆς τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ θρόνου διάδοχος.

Στίχοι

- Ἔχει σε, Πρόκλε, ἡ οὐράνιος νύσσα,
- Χαίροντα ἔνδον καὶ σὲ σὺν Χρυσοστόμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δασίου, τοῦ ἐν Δορυστόλῳ.

Στίχοι

- Ἐμελλε καὶ Δάσιος ἀθλήσας ξίφει,
- Ἀθλητικὸν στέφανον εὐρεῖν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νιρσὰ Ἐπισκόπου, καὶ Ἰωσήφ μαθητοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐτέρων σὺν αὐτῷ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Στίχοι

- Θνήσκουσιν ἄμφω Νιρσάς, Ἰωσήφ ἅμα,
- Φόνῳ μαχαίρας, ὡς Ἀπόστολος λέγει.
- Σὺν Ἰωάννῃ καὶ Σαβωρίῳ, λίθοις
- Ἰσάκιον κτείνουσιν οἰκέται λίθων.
- Τὸν Γεῖθαζὲτ καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
- Λόγχοις κατακτείνουσιν ἐχθροὶ Τριάδος.
- Θέκλαν, Βαουθάν, Δεναχίδα παρθένους.
- Ἄθλος ξίφους ἔδειξεν ἀθλοπαρθένους.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐσταθίου, Θεσπεσίου καὶ Ἀνατολίου.

Στίχοι

- Κάρας τριῶν τέμνουσι νεκρῶν οἱ πλάνοι,
- Οὐδ' εἰς νεκροῦς δεικνυντες οἶκτον, ᾧ πλάνης.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θεοκτίστου, ὃς καὶ Πατρίκιος καὶ Εὐνοῦχος ἦν ἐπὶ θεοδώρας τῆς Αὐγούστης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐκ ἐλάτρευσαν, τὴ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Φωτοφόρον σε, ὡς ἥλιον εἰσδέχεται, ναὸς ὁ ἅγιος, ἔνδον ἀστράπτουσαν, ἀκτῖνας τοῖς πέρασι, σωτηριώδεις ἀγνή, ὑπεράγιον, ναὸν γενέσθαι μέλλουσαν, τοῦ Υἱοῦ Θεοῦ Παρθένε.

Χείρας ἅπαντες, κροτήσατε λυτρώσεως, σύμβολα φέρουσαν, τὴν Ἀπειρόγαμον, ὀρῶντες, Ἀγγέλου γάρ, χειρὶ ἐκτρέφεται, τὸν οὐράνιον, ἄρτον ἡμῖν ὡς μέλλουσα, ἀπορρήτως ἀποτίκτειν.

Ψυχαὶ ἅπασαι, Δικαίων ὑποχθόνιοι, εὐαγγελίζεσθε, περιστερὰ ἢ χρυσή, κατάπαυσιν φέρουσα, κατακλυσμοῦ νοητοῦ, πεφανέρωται, καὶ εἰς Ἁγίων Ἅγια, εὐσεβῶς περιχορεύει.

Ὡς ὠραία, τὸν ὠραῖον ἀπεκύησας, τὴν ἀμορφίαν ἡμῶν, προσεπανάγοντα νῦν, εἰς πρώτην ἐμφέρειαν, Κόρη πανάμωμε, ᾧ καὶ ψάλλομεν, Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου

Θεοῦ συγΚατάβασιν

Δακρῶν προσχύσεσι, τῆς ἁμαρτίας τὸ πῦρ κατέσβεσας, ἀπαθείας δὲ ὕδωρ, καὶ ἰαμάτων καθαρὰνάματα, τοῖς μελωδοῦσι πηγάζει Γρηγόριε, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίνω ἐν ἄρματι, σεπτῆς ἀγάπης καὶ τελειότητος, ἐπιβὰς πρὸς τὸ ὕψος, ἀνεκομίσθης ἐν ᾧ ἐκέκτησο, τὸ σὸν κραυγάζων θεοφρόν πολίτευμα, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παθῶν κατεκοίμησας, τὰς τρικυμίας ἀγρύπνοις στάσεσι, κοιμηθεῖς δὲ τὸν ὕπνον, τὸν τοῖς ἀγίοις Πάτερ ἀρμόζοντα, πρὸς φῶς μετῆλθες κραυγάζων Γρηγόριε, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Νεκρὸν χρηματίσαντα, τὴ ἁμαρτία καὶ ἀπολλύμενον, τὴν ζωὴν ἢ τεκοῦσα, ἀγνή Παρθένε ζώωσον σῶσον με, καὶ τῆς γεέννης ἐξάρπασον ψάλλοντα, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου

Σὲ νοητήν, Θεοτόκε

Σῶμα καὶ νοῦν, καὶ ψυχὴν ἐκάθηρας, τὴ ἀφαιρέσει τῶν παθῶν, Ἱεράρχα Πρόκλε σοφέ, ὅθεν ἐδογματίσας, σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα Θεόν, δίχα τροπῆς διὰ τὸ σῶσαι, ἡμᾶς ἀναδεξάμενον.

Πῦρ νοητόν, ταῖς φρεσὶν ἀνάψας σου, τὴν φρυγανώδη καὶ σαθράν, Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς, αἴρεσιν κατέφλεξας, ὅθεν σοῦ δεόμεθα, τὰς φρυγανώδεις ἡμῶν ἠδονάς, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις, συμφλέξας ἀποκάθαρον.

Σὺ πρὸς Χριστόν, κεκτημένος Ἅγιε, τὴν παρρησίαν τοὺς ἐν γῆ, εὐφημοῦντας μελωδικῶς, μνήμην σου τὴν ἔνδοξον, πάσης περιστάσεως, ἐκλυτρωθῆναι ἰκέτευε, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν Πρόκλε θεσπέσιε.

Θεοτοκίον

Φέρεις Θεόν, σάρκα περικείμενον, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἀγνή, ὡσπερ θρόνος Χερουβικός, φέροντα τῷ ῥήματι, πάντα τῆς δυνάμεως, ᾧ μελωδοῦμεν καὶ λέγομεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Προεόρτιος

Ὡδὴ η', ἥς ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον. Ἔχει δὲ ἐν ἑκαστῷ τῶν τροπαρίων αὐτῆς στοιχεῖα τέσσαρα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριήλ, βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινήν, γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοιμὴ Θεοῦ, διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος βροτοῖς συναναστρέφεται, διὸ καὶ χαίρων βοῶ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ἄκουε σύνες πρεσβύτα σοφέ, τῷ Ζαχαρία Ἄννα φησί, Βουλήσει θεία ἦν ἔσχον παῖδα σεμνήν, γενναία ψυχὴ ὑπόδεξαι, Δι' αὐτῆς γὰρ ἔσται λύτρωσις, καὶ εἰς ναόν τὸν ἅγιον, ἀνάθου ταύτην βοῶν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς μόνος Κύριος, ἐβόησεν ὁ ἱερεύς, Ζωῆς εἰσόδους νῦν ὑπεμφαίνεις σαφῶς, ἡμῖν φανερώσας ὅπερ μέλλει οἰκεῖν, θεοχώρητον παλάτιον, Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντός, πρὸς δὲ βοᾷ πᾶσα γῆ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἴδου πρεσβύτα σοφώτατε, ἡ Ἄννα ἔφησεν εὐλαβῶς, Καλλίστην παῖδα, ἦν δέδωκέ μοι Θεός, λαμπρῶς ὑποδέχου καὶ προφήτευε, Μόνην μέλλουσαν εἰς πράγματα, προφέρειν τὰ κηρύγματα, μεθ' ὧν βοᾷς Προφητῶν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νῦν ἔγνω γύναι σαφέστατα, προφρόνως ἔφη ὁ γηραιός, Εὐλὸν ἐν μέσῳ ὡς ἐκβλαστάνει ναοῦ, Ὅπερ ἐξανθήσει θεῖον ὄντως καρπὸν, Παραδείσω εἰσοικίζοντα, τοὺς βρώσει ἐξωσθέντας φθοράς, ἀναβοῶντας χαρά, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥητὸν ἀρρήτων μυήσεων, ἡ σὴ ψυχὴ Κόρη σεμνή, Σαφῶς ὑπάρξει ὁ Πρέσβυς ἔφη τρανῶς, Τὸν θεῖον ἰδοῦ Παρθένε οἶκει ναόν, Ὑπ' Ἀγγέλου τρεφομένη γάρ, βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον κυήσεις, ᾧ μελωδῶ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωνὴν σοὶ ἄδομεν Κόρη ἀγνή, περιχαρῶς τοῦ Γαβριήλ, Χαῖρε τῆς πάντων αἰτία μόνη χαράς, Ψυχῶν χαῖρε καθαρτήριον, Ὡς κυήσασα τὴν κάθαρσιν, ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν, τῶν μελωδούντων αὐτῷ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου

Ἑπταπλασίως κάμινον

Ταῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσιν, ἐπιμόνως χρησάμενος, εἴληφας Παμμάκαρ, τὸ πιστῶς αἰτούμενον, νυκτὸς γὰρ καθεύδοντι, ἐπιφανεῖς σοὶ Ἄγγελος, μάχαιραν φλογίνην, ἐπιδίδωσι πάθη, ἐκτέμνουσαν καρδίας, καὶ πυρὶ σε ἄυλω, καθάιρουν καὶ δόξη, φωτίζουσαν ἀρρήτως.

Ὁ λολαμπής, ὡς ἥλιος, νοητῶς ἀνατέταλκας, φέγγει ἀρετῶν, περιφανῶς Γρηγόριε, θαυμάτων τε λάμπησι, περιαιγάζων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ φωταγωγῶν, τοὺς εὐσεβῶς μελωδοῦντας, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀγγελικῆς ἀκήκοας, ὕμνωδίας Γρηγόριε, ἔτι ἐνδημῶν, ἐν τῷ θνητῷ σου σώματι, ὑφ' ἧς τὰς αἰσθήσεις

σου, τὰς τῆς ψυχῆς σαφῶς ἠδυνθεῖς, καὶ θεοειδῆς καὶ φωταυγῆς ἐγνωρίσθης, κραυγάζων, Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἡ τὸν Κριτὴν καὶ Κύριον, ὑπὲρ λόγον κηύσασα, τοῦτον ὡς Υἱὸν σου, Παναγία αἴτησαι, ἐν ὥρατῆς κρίσεως, τῆς καταδίκης καὶ τοῦ πυρός, σκότους ἀφεγγούς, καὶ τοῦ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων, λυτρώσασθαι τοὺς πίστει, εὐσεβῶς μελωδοῦντας, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου

Ἐν καμίνῳ παῖδες, Ἰσραὴλ

Ὡς χωνεῖα τῆ φωτολαμπεῖ, Πανένδοξε ἀγνεῖα, τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκός, ἀποκαθάρας ὧς χρυσός, τοῖς πάσιν ἐξήστραψας ἀναμέλπων, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ὄργανῳ Μάκαρ τῆς σεπτῆς, σοῦ γλώττης θελγομένη, τῷ φθόγγῳ ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπὶ γῆς, σωτήριον κάθοδον ἀναμέλπει, πᾶσι φωνοῦσα τρανῶς καὶ ἐκβοῶσα, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύρα θεῖα ὄφθης ἀληθῶς, τὸν φθόγγον ἐνηχοῦσα, τοῖς πίστει προσδεχομένοις, τοῦ Θεοῦ τὴν πρὸς ἡμᾶς, σωτήριον σάρκωσιν, θεῖε Πρόκλε, Πάτερ Παμμάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Νεστορίου, δυσσεβῆ ματαίαν, φωνὴν ἀποσοβοῦσα.

Θεοτοκίον

Συντηρήσας σήμαντρα τῆς σῆς, Παρθένε παρθενίας, ἀλώβητα ὁ Δεσπότης, προελήλυθε Χριστός, ἐκ σοῦ ὑπὲρ ἔννοϊαν εἰς τὸ σῶσαι, τοὺς βοῶντας, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὧς ἐν χωνευτηρίῳ τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Προεόρτιος Ὡδὴ θ'

Ἦς ἡ Ἀκροστιχίς, Ἰωσήφ

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὐλῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω, Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἁγνὴ ἀειπάρθενε».

Ἴδε τοῦ Θεοῦ, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἔνδον εἰς τὰ Ἅγια, βαδίζει λίθος ἐξ οὗ τμηθήσεται, καὶ τοὺς βωμοὺς καὶ ξόανα, δαιμονικὰ λεπυνεῖ, τοὺς βροτοὺς δέ, ἑαυτοῦ ἐργάσεται, καὶ ναοὺς καὶ σεπτὰ καταγώγια.

Ἦμοσε Θεός, καὶ νῦν ἐκπεπλήρωκε, φυλῆς Ἰούδα ἡμῖν, δὸς τὴν ἀειπάρθενον, ἧς ἡ κοιλία ξύλον βλαστήσει ζωῆς, θανατηφόρου βρώσεως, ἀπολυτρούμενον, τοὺς τῆ πτώσει ταύτης ὑποκύψαντας, καὶ κλαπέντας ἀπάτη τοῦ ὄφους.

Στόματι λαμπρῶ, ἡ Ἄννα ἐβόησεν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, Σοὶ προσανατίθημι, ἦν μοι παρέσχου παῖδα ὧ Δέσποτα, ἐξ ἧς δι' οἶκτον ἄφατον, σωματοφόρος Ὀφθεις, διασώσεις, κόσμον ὄνπερ ἐπλασας, μεγαλύνων αὐτὴν ὧς μητέρα σου.

Ἡύγασεν ἰδοῦ, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν, πύλη ἐπουράνιος, ναοῦ τὰς πύλας ἀναπετάσασα, μετὰ λαμπάδων πρόεισιν, ἔνδον εἰς Ἅγια, ὑφ' ἀγίας, τρέφεσθαι δυνάμεως, εἰς ἀγίαν Θεοῦ κατασκήνωσιν.

Φώτισον Ἀγνή, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, φῶς ἢ κυήσασα, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ μοί, τῆς ἀμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνώσεως, ἀλλ' αὐτὴ με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θεοῦ θελήματος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή

Ἰδρῶσι τοῖς ἀσκητικοῖς, ἀμαρτίας ἐναπέσβεσας ἀνθρακας, καὶ οὐρανόθεν σαφῶς, πυρὸς ἐν εἶδει χάριν εἰσδέδεξαι, οὐ καταφλέγουσαν Σοφέ, μᾶλλον δὲ δροσίζουσαν, καὶ ἐν ἰσχυί σε, δυνατὸν κατὰ παθῶν ἀποφαίνουσαν.

Ὡς ῥόδον ταῖς ἀσκητικαῖς, Πάτερ ἤνθησας κοιλάσι Γρηγοριε, ὡς κρίνον εὖοσμον, διὸ πηγάζει μύρον ἠδύπνοον, τὰ σὰ ὀστέα δαυιλῶς, ὀσμῆς ζωῆς πλήρεις γάρ, αἱ σιαγόνες σου, ὧς φιάλαι ἀρωμάτων ἐδείχθησαν.

Σήμερον δῆμος σὺν ἡμῖν, Ἀσκητῶν τε καὶ Ὁσίων εὐφραίνεται, Πατριαρχῶν Προφητῶν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ Γρηγόριε, συνεορτάζουσιν ἡμῖν, Ἀπόστολοι Μάρτυρες, μεθ' ὧν μνημόνευε, τῶν τιμώντων σε πιστῶς ἀξιάγαστε.

Ἡ θήκη ἔνθα τὸ σεπτόν, καὶ πολυάθλον σου σῶμα κατάκειται, θαυμάτων χάριν ἡμῖν, ἀναπηγάζει Πάτερ Γρηγόριε, καθαγιάζουσα ἡμῶν, ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν πλουτησάντων σε, καὶ προστάτην καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Θεοτοκίον

Φωνὴν σοὶ τὴν τοῦ Γαβριήλ, οἱ πιστοὶ περιχαρῶς προσφθεγγόμεθα, Χαῖρε Παράδεισε, ζωῆς τὸ ξύλον ἀναβλαστήσασα, Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς, Μαρτύρων στεφάνωμα, Ὁσίων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα,

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου

Τύπον τῆς ἀγνῆς

Τύπους καὶ σκιὰς παρέδραμες, καὶ τὴν ἀλήθειαν Χριστὸν Κατενόησας, ἀναγεννηθεῖς, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος, Ἱερεὺς τε χρισθεὶς ἱερώτατος, ὅθεν καὶ Θεοτόκον, τὴν τοῦτον τέξασαν ἐκήρυξας.

Τρόπους ἱερούς καὶ δόγματα, τοῦ Χρυσοστόμου μάκαρ ἐνστερνισάμενος, ζῆλον τε αὐτοῦ, τὸν ἱερὸν τὸν τῆς πίστεως, ἐξηρεύξω δογμάτων σου πέλαγος, αἰρέσεως χειμάρρους, ἀποξηραίνοντας ἐν χάριτι.

Στῆσον ἱεραῖς πρεσβείαις σου, τὸ καθ' ἡμῶν κλυδώνιον ἐγειρόμενον, καὶ ἀπέλασον, τὸν πειρασμὸν καὶ σκοτόμαιναν, καὶ ἀνθρώπων παντοίων τὴν κάκωσιν, ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! τὸν τοῦ Θεοῦ γὰρ Λόγον σάρκα γενόμενον, μόνη τέτοκας, ὑπερφυῶς Μητροπάρθενε, τὸν τὰ σύμπαντα θεῖο βουλήματι, σοφῶς διακρατοῦντα, καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βᾶτος ἔδειξεν ἄφλεκτος, καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σὲ Θεοτόκε, ἀκαπαύστως μεγαλύνωμεν».

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σὲ

Τὴν σάρκα καθυπέταξας τῷ νοῖ σου, καὶ ἤσκησας θεόφρον μεγαλοφρόνως, ὅθεν καὶ μετάρσιος γενόμενος, ἀντανακλάσεις ἔλαβες, ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, αἰνεῖν τὸν πάντων Σωτῆρα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ὡς ἀρετῶν ὁμότροπος, τοῦ σοφοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ ἐκείνου γέγονας, θρόνου ἔνδοξε Πρόκλε,
διάδοχος θεοκῆρυξ, καθελῶν Νεστορίου, τοῦ δυσσεβοῦς τὴν αἴρεσιν, Θεοτόκον κυρίως καὶ ἄληθώς, τὴν
Ἄγνην ἐκήρυξας καὶ Παρθένον, μεθ' ἧς ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου, τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπει.

Προεόρτιον, ὅμοιον

Θεοῦ σοφίας τέμενος, καὶ ὑπέρτερον θρόνον, τῶν Χερουβὶμ ὑπάρχουσαν, τὴν ἄγνην Θεοτόκον,
εὐτρέπισον Ζαχαρία, τοῦ ναοῦ τάξεισόδου, τὰ τῶν Ἁγίων Ἄγια, ὑποδέξασθαι ταύτην, καὶ σὺν ἡμῖν, ἅδε
προεόρτιον τῆ Παρθένω, ἐξ ἧς Χριστὸς ὁ Κύριος, σαρκωθείς κόσμον σώζει.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰῶνων.

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, ὠδαῖς τιμήσωμεν, τὴν ἐκ μητρὸς ἀγόνου, παραδόξως τεχθεῖσαν, Θεόνυμφον
Μητέρα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ σὺν παρθένοις λαμπάσι τε, προσυπαντήσωμεν ταύτη ἐν τῷ Ναῶ, εἰσιούση
εἰς τὰ Ἄγια.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα, περιδρεψάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς
στεφάνους χαρμονικῶς, τῆ Παρθένω συμπλέξωμεν, καὶ προεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῆ, ἐπαξίως
προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὐτρεπιζέσθωσαν πύλαι, καὶ ἀνοιγέσθωσαν, αἱ τοῦ Ναοῦ Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τῆς δόξης, καὶ μόνην
ὑπερτέραν τῶν οὐρανῶν, ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασαν, ὑποδέξασθωσαν χαίρουσαι καὶ Χριστὸν, τὸν
Σωτήρα ἀνυμνεύσασαν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος α'
Γεωργίου Νικομηδείας

Ἀγαλλιᾶσθω σήμερον, ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν
παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ἴδου γὰρ ἡ πύλη, ἢ κατὰ Ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυθεῖσα ἐκ
στεῖρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς Κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ, ὡς
ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται, Ἀγαλλιᾶσθω ὁ Δαυὶδ κρούων τὴν κινύραν, Ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ
Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται, ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον
τοῦ ἰλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς ἀρρεύστως
γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ Ἀπόλυσις.